

پیش‌ها و پانچ‌ها

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصوبه‌ها شعی خراسانی حفظه الله تعالی

إِيَّاكُمْ وَالذُّخُولَ عَلَى النِّسَاءِ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَرَأَيْتَ الْحَمُو؟ قَالَ: الْحَمُو الْمَوْتُ»^۱؛
 «رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: از معاشرت (غیر ضروری) با زنان بپرهیزید، پس
 مردی از انصار گفت: ای رسول خدا! نظرتان درباره‌ی حَمُو (یعنی برادر شوهر، پسر عمو، پسر عمه
 و مانند آن‌ها) چیست؟ فرمود: حَمُو مرگ است!»! همچنانکه یکی از یارانمان ما را خبر داد، گفت:

«سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ لِرَجُلٍ جَاءَهُ مِنْ بَعْضِ بِلَادِ الْمُسْلِمِينَ: إِنِّي نُبْتُ أَنْ رَجُلًا مِنْكُمْ
يُصَافِحُونَ بَنَاتِ أَعْمَامِهِمْ وَبَنَاتِ عَمَّاتِهِمْ وَبَنَاتِ أَخَوَالِهِمْ وَبَنَاتِ خَالَاتِهِمْ وَنِسَاءَ إِخْوَانِهِمْ كَأَنَّهُمْ
أَعْرَابٌ! أَلَمْ يُسَلِّمُوا، أَمْ ارْتَدُّوا، أَمْ أَرَادُوا أَنْ يَمَسَّهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَبِّهِمْ فَأَصْبَحُوا فَاسِقِينَ؟! قَالَ
الرَّجُلُ: إِنَّمَا هِيَ عَادَةٌ انْتَشَرَتْ بَيْنَهُمْ، وَلَا يَأْتُونَهَا بِرَبِيبَةٍ، فَقَالَ: بِئْسَ الْقَوْمُ قَوْمٌ مِنْ عَادَتِهِمْ
الْحَرَامُ»؛ «شنیدم منصور به مردی که از برخی بلاد مسلمین به نزدش آمده بود می‌فرماید: به
 من خبر رسیده است که مردانی از شما با دختران عموها و دختران عمه‌ها و دختران دایی‌ها
 و دختران خاله‌ها و زنان برادرانشان دست می‌دهند، چنانکه گویی اهل کوه و بیابانند (یعنی
 چیزی از فرهنگ اسلامی نمی‌دانند)! آیا اسلام نیاورده‌اند یا از دین برگشته‌اند یا خواسته‌اند
 که عذابی از پروردگارشان به آنان برسد پس فاسق گردیده‌اند؟! مرد گفت: این عادت است
 که میان آنان رواج یافته است و آن را با قصد بد انجام نمی‌دهند، پس فرمود: بد قومی
 هستند قومی که عادتشان کار حرام است»!

بنابراین، هر کس به خداوند و روز قیامت باور دارد و خود را مسلمان می‌داند، باید از اختلاط و
 ارتباط زیاد و غیر ضروری با نامحرمان بپرهیزد و در مواجهه و معاشرت با آنان، خصوصاً هرگاه جوان
 هستند، از وقار و متانت فاصله نگیرد و به مزاح و سبکسری روی نیاورد، خواه خویشاوند باشند و
 خواه غیر خویشاوند.

بایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوری‌هاشمی خراسانی
 جَنِّ الْيَمِينَ بِرَبِّهِمْ

۱. مصنف ابن أبي شيبة، ج ۴، ص ۴۸؛ مسند أحمد، ج ۲۸، ص ۵۸۱؛ سنن الدارمي، ج ۳، ص ۱۷۲۷؛ صحيح البخاري، ج ۷، ص ۳۷؛
 صحيح مسلم، ج ۷، ص ۷؛ سنن الترمذي، ج ۳، ص ۴۶۶؛ السنن الكبرى للنسائي، ج ۸، ص ۲۸۲؛ صحيح ابن حبان، ج ۳، ص ۱۶۸؛
 السنن الكبرى للبيهقي، ج ۷، ص ۱۴۵